

CONVERSES

Rosa Maria Pral
ESCRITPORA

?

“Volia escriure sobre l'oblit de les dones”

PROFESSORA DE CIÈNCIES SOCIALS Nascuda a Terrassa, Rosa Maria Pral Balaguer és llicenciada en Pedagogia i doctora en Ciències de l'Educació. Ha estat professora de Ciències Socials. Acaba de publicar la seva primera novel·la, "Pedres blanques", que reflecteix el seu interès pel paper de les dones en la societat. Amb aquest llibre ha quedat finalista del premi Aurore Revelació de l'Ajuntament de Barcelona.

TEXT: Dolores Font

Acaba de publicar "Pedres blanques", la seva primera novel·la. No havia escrit mai res abans?

«Sempre m'ha agradat molt escriure. L'habilitament porto a la bossa una llibreta per anotar idees, punts, anècdotes, coses que veig pel carrer, que després em poden servir per explicar històries i descriure escenes i personatges. En aquest sentit, tinc diversos elaborats de projectes que espero que algun dia puguin veure la llum. He escrit assaigs, ponències, articles, però centrat en la meua primera novel·la».

Com va sorgir la idea?

«Quan vaig redigir "El nom de la rosa", de l'escriptor italià Umberto Eco, vaig pensar que escriure una història semblant en versió femenina podria resultar interessant per tots els confidencs d'aquella època històrica, dins i fora del convent amb la religió, la corrupció, el poder dels papes, la interrelació entre religió i poder polític».

«Quan em vaig jubilar vaig decidir que havia arribat el moment d'omni per començar a fer realitat aquella idea. Durant quatre anys vaig fer tot l'intercanvi de memòries, de novel·la i de novel·la històrica a l'Escola d'Escripció de l'Alumnat de Barcelona. L'any 2016 "Pedres blanques" va quedar finalista en el Premi Aurore Revelació convocat per aquesta entitat».

Per què una novel·la sobre l'abandona sobriana Oliver?

«Vaig escriure sobre Tobin, el silenci i la invisibilitat de les dones a l'època medieval. Sobriana Oliver va ser la primera abadesa del monestir de Santa Maria de Verana. Abas que va fundar la reina Blasca de Aragó, era la dona amb més poder a la vila de Sarrià i amb una gran influència en els problemes del Consell de Cent de la Ciutat Comtal, cosa inusual en aquell moment ja que les dones no hi tenien cap paper protagonista».

Què la va atroure del personatge?

«Em va atroure la seva actitud de qüestionar les constitucions que venien del papa Benet XII d'Avinyó que volien reformar els ordes religiosos. L'abadesa va voler mantenir la capacitat de decisió de la comunitat religiosa de les monges clareses, enfront dels interessos del poder de l'Església, encarnat sobretot per homes i religiosos masculins. Elles defensaven els privilegis concedits per la reina Beatriu en l'antiguitat del patrimoni econòmic i la llibertat d'entrar i sortir del coneb. A causa d'aquest entornament, el Papa decretaria la clausura de les monges i, per regir el monestir, nomena un administrador i una confessa. Els esdeveniments fan revivir en l'abadesa el seu passat adolescent, fent un breu, especial a posar de manifest les contradiccions, les vivències i els sentiments entre els diferents personatges de la novel·la que viuen dins i fora del monestir».

Ha estat complicada la tasca de documentació sobre l'època?

«Més que complicada ha estat tot un repte personal. He tardat més temps investigant, contrastant dades i fets, que escrivint la novel·la. El que m'ha costat més ha estat submergir-me en el segle XIV eliminant-me els anacronismes, tot allò que avui tenim a l'abast i que pensem que ha existit sempre. Cal recordar que és el moment d'esplendor de la Corona d'Aragó amb la seva expansió pel Mediterrani. Durant tot el procés d'escriptura de la novel·la m'he assessorat amb experts sobre aquesta època històrica».

Quines consideres que són les seves influències literàries?

«A mi, m'han influït les lectures de Mercè Rodoreda, Víctor Català, Marguerite Yourcenar, Mary Shelley, Per Peterson, Haruki Murakami, Almudena Grandes i Chiamanda Ngozi Adichie, entre d'altres».

Què està llegint en aquests moments?

«He acabat de llegir "Pergamene", de Eva Baltasar. Premi Llibreter 2017, i tot just acabo de començar "Solimolde", de Mircea Cărtărescu».

Quines novel·les protagonitzades per dones recomanaria?

«La pluja del Diamant i "Mitrall trencat", de Mercè Rodoreda; "Sollimolde", de Víctor Català; "Pilar Prim", de Narcís Oller; "Anna Karenina", de Lev Tolstói; "Pensasó", de Jane Austen; "Madame Bovary", de Gustave Flaubert; "La nit de Valar", de Monika Zgustova; "Una dona dirigit", de John Irving; "La neta del senyor Larr", de Philippe Claudel; "El blau virginal", de Tracy Chevalier».

Quins consells donaria a algú que vulgui ser escriptor?

«Tindr un hàbit lector, aprendre tècniques narratives i escriure amb constància i disciplina cada dia uns quants hores. Rellegir i revisar vèries vegades allò que s'ha escrit. I, sobretot, no desanimar-se quan acobada la feina no trobes cap editorial que et publicui. Omnipar i donar-te a conèixer com a escriptor és una feina de temps i de perseverança. Fins que un dia i el teu sermó es farà realitat».

Està treballant en la propera novel·la? És en pot fer clic en-uns?

«El projecte en què estic treballant en aquests moments és un llibre de relats que tinen com a nucli de duns històries de personatges femenins que transcorren a la Catalunya contemporània. Tincen sobre la capacitat humana de resiliència, de sobrevenir i de lluitar davant dels problemes de la nostra, els desconsolaments, la pobresa, el dolor, l'abandonament, la segregació... Però en els personatges d'aquestes històries s'escrue i troben unes gèntes d'esperança».